

den, efter Indkomstskatten at beskaffe med 3 pCt. af Næring paa Landet, som ikke skrev sig fra Jordbrug, gennem en Rigning af Sogneforstanderskabene paa hver enkelt Øder, og uden at der var sat noget bestemt Beløb, som derved skulde indkomme. Det er disse Punkter i Forening, som, hvad der let vil indsees, kunde føre til, at man ikke fik det frem, som Regjeringen ønskede, idet man hverken var sikker paa at faae et saadant Beløb fremstillet som Indtægt, at deraf kunde udredes den paaregnede Andeel af Skatten, eller fik frem, hvad der ligeledes var tilsigtet, at komme til Rundskaab om Fordelingen af Eiendom og Værdi og af Næringen udenfor Jordbruget paa Landet. Det er denne Betragtning, som har bevæget Udvalget til at stille Forslaget Nr. 21. Endelig var der endnu een Grund til at forandre § 4, den nemlig, at i den Form, hvori den er forelagt af Regjeringen, er denne Paragraf paa en vis Maade overmaade ufuldstændig. Der staaer nemlig kun i Lovforslaget, hvad der efter Regjeringens Skjøn er absolut nødvendigt for at det kunde benyttes; men da man følte, at det dog langt fra indeholdt de Bestemmelser, som maatte til, naar Indkomstskatten skulde træde ilive, har Regjeringen forbeholdt sig, gennem Indenrigsministeriet at udgive Regulativer, hvorved en Mængde Punkter, som ere af Vigtighed, hvor denne Skat paalignes, skulde fastsættes, og derved er det blevet muligt for Regjeringen at forelægge et Lovforslag, som seer saa simpelt og let ud som § 4. Udvalget har imidlertid troet, at det var ønskeligere, at de vigtigste af disse Regler bleve fastsatte ved Lov end ved et Regulativ, givet af Indenrigsministeriet. Det er ved Skattelove altid betragtet som Noget, Repræsentationen saavidt muligt bør tage Hensyn til, at Alt, hvad der hensigtsmæssigt kan bestemmes ved Lov, bliver det, og dette er Mærket til, at der i nærværende Forslag er indført en Række Paragrafer, der maaskee har forekommet adskillige af de ærede Medlemmer at være noget lang og vidtløftig; men jeg vil kun sige, at Rigningskommissionerne rundt omkring paa Landet ville faae det samme Arbejde, hvad enten disse Paragrafer staae der eller ikke; thi staae de ikke i Loven, saa maa Indenrigsministeriet alligevel bestemme med Hen-

syn til de samme Punkter, hvorledes der skal gaaes frem, og det vilde da være tvivlsomt, om man vilde være mere tilfreds med de Bestemmelser, Ministeriet i saa Henseende maatte tage. Det er altsaa disse Grunde i Forening, der have bestemt nogle af Udvalgets Medlemmer til at stille det foreliggende Forslag. Det vil sees, at de forskjellige Formaal, som jeg har nævnt, derved ville blive opnaaede. Jeg skal endnu med Hensyn til en Bemærkning, der før saft fra den høitærede Finantsminister, tillade mig nogle faa Ord. Han sagde nemlig, at den rette Maade at skaffe en Indkomstskat tilveie paa vilde være først at gjøre den kommunal, altsaa at lade den ubvilke sig nogle Aar igennem Kommunerne for derved at faae tilveiebragt et Grundlag, og da først at indføre den som Statsstat. Denne Bemærkning er i mine Dine fuldkommen rigtig, det er den samme Tanke, som jeg har haft, og som jeg har ubvilket i en lignende Sag for 10 Aar siden. Men det, der har været mig noget tvivlsomt derved, er, om man under de forhaandenværende Forhold kan vente disse 5 eller 6 Aar, der maaskee ville medgaae, inden det kan antages, at der vilde være gennemført paa Landet en kommunal Indkomstskat, som derpaa kunde gaae over til at blive en Statsstat. Kunde man det, saa vilde jeg subetinget tilraade det ærede Thing at tage denne Betragtning tilfølg og see bort fra Indkomstskatten ved den nærværende Lov, med Undtagelse af Skatten for Kjøbenhavns Bedkommende. Dette forekommer mig imidlertid noget tvivlsomt, og derfor er Forslaget stillet, for at bringe os ud over de Banffeligheder, der efter min Opfattelse forestaae os ikke alene i dette Aar, men ogsaa i flere paafølgende Aar. — Der har allerede under et foregaaende Afsnits Behandling været talt Endeel om Skat paa Formue og Leilighed. Forsaavidt Spørgsmaalet har dreiet sig om, hvorvidt man ved denne Leilighed skulde benytte denne Skat i Kjøbstæderne, skal jeg ikke udtale mig derom i dette Dieblif, da dette Spørgsmaal kommer for ved en senere Paragraf, nemlig § 3, hvortil Forslag i saa Henseende er stillet, medens der ved det foreliggende Afsnit ikke er Tale om Beskatning i Kjøbstæderne. Derimod er